

Marcos Zambrano. Guayaquil (Equador)

D'AQUÀ• I D'ALLÀ€. Tinc 21 anys. La meua història a Manresa es remunta a quan jo era petit. Vaig arribar el gener del 2000, tenia tres anys. L'aventura va començar abans per als meus pares, perquè, ja que ells van venir quan jo en tenia dos.

«Manresa em va rebre amb els braços »

No tinc gaire memòria sobre el que vaig viure allà, però hi ha un fet que sí que recordo: haver assistit a les festes de la meua ciutat, Guayaquil (Equador). Tinc la imatge al cap encara. Són unes festes patronals on la gent balla al ritme dels concerts que hi ha al carrer. S'omplen els carrers de música i emoció, i es barreja amb l'esport, ja que també se celebren torneigs de futbol. Potser va ser allà on vaig conèixer una de les passions que des de que vaig arribar aquí em va encisar: el futbol. Recordo les meves primeres experiències amb el futbol aquí, amb tres anys. He arribat a jugar amb el Gimnàstic de Manresa, però per temes laborals he hagut de deixar-ho de banda. Actualment estic estudiant el Grau de Turisme a la Universitat Autònoma de Barcelona i treballant els caps de setmana en la restauració. Seria impossible poder compaginar-ho tot. Per tant, per mi el futbol ara ja és un "hobby" i segueixo entrenant, però a un nivell més lleuger.

«M'agrada admirar el Pont Vell i la Cova i sentir-me gegant per uns instants»

Manresa em va rebre amb els braços oberts. D'ençà que vaig arribar he recorregut tots els carrers de la ciutat i em costa decidir-me per un lloc concret si n'hagués de triar un. Un dels llocs on més temps passo és al centre. En els meus pocs moments de lleure sempre visito el Passeig. Allà, aprofito per passar les hores a les terrasses tan peculiars que hi ha, fent cafès i parlant sobre tot i més. També que m'agraden molt altres zones. M'agrada molt el barri de la Font dels Capellans, ja que allà hi ha unes zones verdes molt agradables. A més, tinc molts coneguts a la barriada de la Balconada, per tant, també m'agrada passar-hi temps. Si hagués de recomanar algun punt turístic de Manresa a alguna persona nouvinguda, penso que seria la Seu. Tot i que no hi puc passar tot el temps que m'agradaria, m'encanta poder contemplar les vistes que hi ha des d'allà. M'agrada admirar el Pont Vell, juntament amb la Cova, i sentir-me gegant per uns instants.